

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 25 (532)

Середа, 28 лютого 1962 р.

Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ДОРУЧЕННЯ

ГЛИБОКИМ змістом сповнені слова: «Комсомолец — господар своєї організації». Це значить, що він відповідає за якусь конкретну ділянку громадської роботи, живе інтересами колективу, вболіває за долю своїх товаришів.

У первинній комсомольській організації Кіровоградського університету 63 члени ВЛКСМ. Серед них немає пасивних. Всі комсомольці мають доручення. Людмила Кабузан, наприклад, витівник-масовик, на тематичних молодіжних вечорах вона грає, як кажуть, першу скрипку. Галина Бериндя і Алла Скляр — організатори культурних урочин і кіно і театр. Секретар комітету комсомолу Алла Ракулєнко розподіляє доручення з урахуванням здібностей і уподобань юнаків і дівчат, умов роботи кожного. Одні мають постійне доручення, як агітатор, дружинник, член редколегії стінової газети, а інші — тимчасові: провести бесіду про комсомол з неспілювою молоддю, організувати шаховий турнір, прочитати лекцію тощо.

Так мусить бути в кожній комсомольській сім'ї. Комсомолец завжди повинен пам'ятати вимогу Статуту ВЛКСМ — брати активну участь в роботі комсомольської організації, швидко і точно виконувати її завдання, доводячи будь-яку розпочату справу до кінця, виступати ініціатором хороших починань.

Допомогти комсомольцям виконати цю вимогу — обов'язок комітетів ЛКСМУ. Вони повинні приділяти розподілу громадських доручень особливу увагу, бо саме комсомольські доручення допомагають молодим людям виробити в собі хороші риси, як порядність, діловитість, дисциплінованість, силу волі, наполегливість у боротьбі з труднощами.

Нерідко зустрінеш юнака або дівчину, які мають кілька доручень. Він — і член комітету комсомолу, і член редколегії, і керівник гуртка художньої самодіяльності, і пропагандист. Такому активісту, як то кажуть, ніколи вгору глянути. Це зовсім неввіра практика. Райкоми, міськкоми ЛКСМУ, комітети первинних організацій повинні слідкувати за тим, щоб навантаження розподілялись продумано, планомірно, щоб на одну людину не звалювали кілька справ. Тоді ряди активістів зростуть, люди працюватимуть з охотою, з волею.

Немало молодих ентузіастів має наша газета «Молодий комунар». В свою юнкорівську діяльність вони вкладають весь жар, все полум'я серця. Комітетам комсомолу слід і надалі виділяти з своєї сім'ї дописувачів до газети. Хай ці комсомольці стануть постійними юнкорами, позаштатними кореспондентами, членами коруптивів наших газет. Для них це буде почесне і важливе комсомольське доручення.

ПЕРЕД членами бюро Кіровоградського міськкому ЛКСМУ стоїть молодий робітник. Його приймають в комсомол. Зачитали анкету, поспішили запитання:

- Як працюєш?
- Добре. Ударник комуністичної праці.
- Статут ВЛКСМ знаєш?
- Так.
- Які маєш комсомольські доручення?
- Ніякі. Мені ще нічого не доручали.

Секретар міськкому вивчає, чим юнак найбільше захоплюється і разом з комсомольським квитком вручає йому червону листівку. Вгорі на ній — зображення комсомольського значка, а в центрі — тиснення золотом «Перше комсомольське доручення», нижче слова В. Маяковського:

«Якщо тобі — комсомолец ім'я,
Ім'я кріпи ділами своїми».

На звороті листівки запис комсомольського доручення. Обов'язок райкомів, міськкомів ЛКСМУ перейняти і всюди запровадити досвід Кіровоградського міськкому ЛКСМУ. Новоприйняті повинні завжди бути в полі зору комітетів комсомолу, секретарів комсомольських організацій.

КОМСОМОЛЬЦІ, юнаки і дівчата Кіровоградщини готують свої славні трудові подарунки наступним XIX з'їзду ВЛКСМ України та XIV з'їзду ВЛКСМ. Треба організувати роботу в первинній організації так, щоб кожний комсомолец, крім активної, творчої виробничої діяльності, мав певне громадське доручення. Це значною мірою сприятиме розвитку талантів і здібностей юнаків і дівчат. Це допоможе готувати покоління всебічно розвинених людей, які житимуть, працюватимуть і керуватимуть суспільними справами при комунізмі.

Зустрічі з виборцями

ВМІСТАХ і селах області проходять зараз зустрічі кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР з своїми виборцями. Зустрічі ці — зустрічі людей, об'єднаних спільністю мети і інтересів. Головним змістом цих масових зборів є обговорення рішень XXII з'їзду партії, нової Програми КПРС, Звернення ЦК КПРС і ЦК ВЛКСМ до виборців.

м. Хрущов. Сотні виборців заповнили позавчора просторий зал Палацу культури імені Леніна. Підприємці, експлуатаційники і колгоспники прибули сюди на зустріч з кандидатом у депутати до Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Олександрійському виборчому округу міністром будівництва електростанцій СРСР Платоном Трохимовичем Новиковим.

Збори відкриває секретар райкому партії т. Річка. Слово надається довірній особі — інженеру Ф. Нечипоренку, він знайомить виборців з біографією і громадською діяльністю Г. Т. Новикова.

На зборах виступив Г. Т. Новиков, який гаряче подякував виборцям за високе довір'я і запевнив, що всі свої сили і знання віддасть служінню народу.

Новомиргород. 26 лютого тут відбулася зустріч з кандидатом у депутати до Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Знамянському виборчому округу машиністом паровозного депо ст. Знамянка Володимиром Михайловичем Малєєвим. Довірена особа — завідувач районним відділом культури В. Самойленко ознайомив виборців з біографією кандидата — короткою і простою, з життєвим шляхом — широким і ясним, з громадською діяльністю.

На зборах виступив В. М. Малєєв, який гаряче подякував виборцям за виявлене довір'я і запевнив, що справі служінню народу віддасть всі свої сили.

В ці дні перший секретар обкому КП України Федір Гнатювич Мартинов, який зареєстрований кандидатом у депутати Ради Союзу по Кіровоградському виборчому округу зустрівся в трудящими Компаніївського і Устинівського районів, з воїнами Кіровоградського гарнізону. На зустрічах з виборцями Ф. Г. Мартинов сердечно подякував виборцям за виявлену йому високу честь і запевнив, що всі свої сили віддасть великій справі побудови комунізму в нашій країні.

В селі Маркове Добровеличківського району працює 22 агітатори. Вони розповідають виборцям про рішення XXII з'їзду КПРС, міжнародне становище, Конституцію СРСР.

На знімку: в агітпункті виборчої дільниці № 134-90 (справа наліво): агітатори вчитель географії Віра Василівна ВАЙПАН, доярка Галина ЧЕРНИШЕНКО, тракторист Борис КОВТУН і вчитель російської мови та літератури Ніна Рогольська підбирають передвиборчу літературу.

Фото В. КОВПАКА.

На кожне питання — тут відповідь

НЕВПІЗНАННО змінилася за останні роки Кічка площа. Власне кажучи, ця назва пам'ятають лише старожили міста. Там, де ще під час минулих виборів у Верховну Раду СРСР були пустирі, де в негоду було ні пройти, ні проїхати, нині височать красиві багатоповерхові будинки, милують око стрункі ряди декоративних дерев. Особливе враження справляє гордість новоселів — Комуністичний проспект.

Близько двох з половиною тисяч виборців виборчої дільниці № 182 — 690 — новосели, серед яких більшість молодих сімей.

В центрі великого трикутника новобудов в ці дні допізна горять вогні агітпункту. Сталося так, що першим на площі був зведений будинок радпартшколи, і навколишні жителі одразу потягнулися сюди послухати лекцію, подивитися кіно чи посидіти за газетами в читальному залі. Згодом тут відкрили постійнодіючий агітпункт. Зараз його обслужують 120 агітаторів — слухачів школи.

План роботи агітпункту в основному складається при активній участі виборців. Наприклад, коли знайомилися з їх бажаннями, впадає в око таке: трудячі

Делегати з'їзду комсомольського

В артілі імені Салавата Юлаєва Кіровоградського району Галину Ковальову інакше і не називають як неважко. Лише пізніше пройшло з того часу, як дівчину обрали секретарем комсомольської організації. Але Галя встигла завоювати симпатію і повагу у юнаків і дівчат. Завжди весела, життєрадісна вона своїм прикладом запалює інших.

Так було і на цей раз. Вирішили в артілі вирощувати в зимових умовах зелені корми на водно-мінеральних розчинах. За цю справу взялася комсомолка Галина Ковальова. Працює Галя в колгоспі економіст-плановиком.

Кожного ранку, перш ніж приступити до основної роботи, дівчина відвідає свою агролабораторію. Роботи тут досить: перевірити освітлення, температуру приміщення, підготувати робочий розчин, підживити ним проростаюче насіння. Так кожного дня. Вже на шостий день насіння ячменю, що засіпане в спеціальні оцинковані листи, вкриті вагетсья буйними зеленими паростками. З кожного квадратного метра корисної площі одержує Галя по 35 — 40 кілограмів зеленої

маси, яка згодуюється молодняку — порослятам, телятам, ягнятам. Зелена маса поповнює нестачу вітамінів, яких взимку не досить для молодняка худоби і птиці.

Тваринники артілі вдячні дівчині за цю хорошу справу. А молоді артілі, комсомольці обрали її делегатом XIV з'їзду комсомолу України.

В. БОНДАРЕНКО.

ЧИ НЕ РАНО ПРИСВОЮВАТИ ЗВАННЯ?

ГАРНА, ох і гарна Марійка. Так і хочеться описати і шічки рожеві, і очі волошкові, і косу густу темнорусу. Та хто зна чи зручно це: адже Марія Шевченко не просто собі весела шибетушка, а видна на селі людина — бригадир, комуністка.

Ні вродою, ні вдачею, ні розумом яким не обділила дівчину доля. Шанують її у Кіроєці і старий і малий. У школі, де вона вожата-виробничниця, діти так і линуть до неї, а на зборах колгоспних чи то на правління з її думкою рахуються літні, поважні колгоспники, дарма що лише двадцятити пішов їй.

Оце незабаром має відбутися вечір в колгоспному клубі, де дояркам комсомольсько-молодіжній бригади Марії Шевченко зван-

ня комуністичної буде присвоюватися. А треба сказати, що доярки у ній рівня бригадирів. Шо Ліза Жейман, шо Рая Ковальська та Віра Білоус — такі ж працювати, сумлінні.

Та все ж, якби довелось мені бути на тому урочистому вечорі, сказала б:

— Стривайте! Дівчата вони, дійсно, хороші. Та рано ще вірять їх життя такою великою міркою — комуністичне...

І є на те свої причини. Ось одна з них.

Ті також звали Марійкою. Підміна доярка Марія Чушак працює у бригаді лише чотири місяці. Та й у селі вона з'явилась порівняно недавно. Приїхала

сюди аж із Львівщини, хоч родичів у неї в Кіроєці не було. Працюють тут двоє земляків її, вони й розповіли Марії про степове село, про замогиллий колгосп.

Коли ми в корівнику після ранкового доїння знайомились з дівчатами, Марія одразу привернула до себе увагу, хоч на відміну від інших стояла мовчки. Виділялась з-поміж охайних сірих халатників її яскраве квітчасте плаття, в карих, широко поставлених очах був неприхований виклик:

— А що там розпитувати? Працюємо — та й усю. Треба ж десь працювати.

І вже на порозі, виходячи з корівника, обернулася:

— Я тут зовсім недавно. Глузуливими поглядами провели її дівчата, а як тільки зачинились двері за Марією, наперобій стали розповідати.

Дивно веде себе нова доярка, погано гомонить про неї село. Пошепки, із смішком передаються чутки про легковажні знайомства й скороминаючі «любовні пригоди» Марії. То вона несподівано майнула на цілий тиждень у Хмельове з якимись шоферами з автоколони, то хотіла чого в Малу Виску зачистила... Подруг у селі Марія не має. «З такою поведись, то й своє добре ім'я заплямуєш» — вважають сільські дівчата. Такою ж думки і члени колективу, в якому працює Марія Чушак. Принципом у ставленні до «новенької» стало: «Ми самі по собі, вона — сама по собі».

Поговорити відверто й прямо, вяснити, як живе дівчина, чому не в комсомолі, чому без справжніх друзів — над цим не задумувалась бригада, що бореться за звання комуністичної. А в чому ж тоді ця боротьба? Невже її можна звести лише до кількості надосених літрів, невже виробничими успіхами можна підмінити боротьбу за людину й високі принципи, проголошені моральним кодексом?

Людей, яких називають нині розвідниками майбутнього, ми не уявляємо інакше, як активними борцями, що сміливо втручаються в життя. Коли ж колектив з втіхою купується в проміні своєї сла-

Г. ПОЙЧЕНКО, завідувач агітпунктом.

(Закінчення на 2-й стор.)

А ЯК ВИ ГОТУЄТЕСЬ ДО ВЕСНЯНОГО НАСТУПУ?

Школа передового досвіду працює

НА БАЗІ тракторної бригади двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова створена школа передового досвіду по вирощуванню просапних культур без затрат ручної праці. Працює вона четвертий рік. За цей час тут побувало чимало наших земляків, колгоспних спеціалістів з інших областей республіки. В цьому році в школі будуть навчатися 150 механі-

заторів, ланкові, сівальники, агрономи, бригадири тракторних бригад. Лише за січень місяць пройшли курс навчання в школі 103 чоловік, в основному механізатори, агрономи, бригадири тракторних бригад. Програма занять розрахована на чотири дні. До послуг механізаторів в бригаді є вся наочна агітація, майстерні, готель, їдальня, клуб. З лекціями

перед слухачами школи виступають головний інженер райвідділення «Сільгосптехніки» т. Гречиха, головний інженер дослідно-показового господарства з артілі імені ХХ партз'їзду т. Данилов, бригадир тракторної бригади т. Гіталов. Слухачі вивчають правила регулювання квадратно-гнездових сівалок, застосування технологічних карт, їх використання, агротехніку вирощування кукурудзи без затрат ручної праці.

В. ТАРОВИК.
Новоукраїнський район.

СТАРАННА ПІДГОТОВКА

НА СТОРІНКАХ нашої газети весь час йде розмова про комплексну механізацію на вирощуванні кукурудзи. Молодих новоукраїнців підтримали ланкові-кукурудзіводи, члени комсомольсько-молодіжних агрегатів, механізатори. Молодь дружно, сміливо береться наслідувати почин О. В. Гіталова: вирощувати королеву полів без затрат ручної праці.

Підтримують почин і механізатори, ланкові колгоспу імені Кірова (с. Шепілове) Голованівського району. Комсомольці господарства організували молодіжну ланку. Очолила її молода дівчина Євгенія Починюк. Зобов'язання у кукурудзіводів велике: одержати по 80 центнерів кукурудзи в зерні на кожному з 45 гектарів.

Зараз комсомольці артілі вивозять добрива, готують техніку. Механізато-

ри, шофери Яків П'яничук, Іван Чорноволок, Олексій Колодійчук, Леонтій Кириленко вивозять в день по 30 тонн добрив.

В артілі проводяться заняття з механізаторами і ланковими. Тут вивчають нову машину, агротехніку вирощування кукурудзи, гороху. На базі тракторної бригади Героя Соціалістичної Праці О. О. Колодійчука створена районна школа передового досвіду по вирощуванню кукурудзи без затрат ручної праці. У комсомольців артілі району хороший настрій, складаються свої традиції. Молоді спеціалісти тут працюють за девізом: «Навчився сам, вчи інших».

Молодь і комсомольці артілі сміливо вирушили в похід за велику кукурудзу. Вони вірять в свої можли вості, в свої сили.

С. МАРКОВА,
Голованівський район.

ЧИ НЕ РАНО ПРИСВОЮВАТИ ЗВАННЯ?

(Закінчення).

ви, не втручається рішуче у те, що відбувається поряд, — його не назвеш комуністичним. Так і тут. Хіба мало неполадків ще є на фермі артілі імені Леніна? Он який рік вже ржавіють доільні агрегати. З розподілом кормів теж не все продумано, розумно робиться. Встановити контрольний комсомольський пост...

— Еге ж! Микола, фуражир, встановив би нам! — відповідають на це дівчата.

— Він може ще й словечко таке загнати, що вуха зів'януть. Особливо, коли побуває отам, в погрібку.

До речі, про погрібець. У самому центрі села розташований він, і в будь-яку годину комірник Павло Саенко щедро рукою наливає бажаним продукцію колгоспного винного заводу. Навіть безготівково розрахунок — на відомість. Вряд чи була така гостра необхідність у створенні цього підприємства в той час, коли у селі немає пристойного приміщення для дитячих ясел, неповністю обладнані тваринницькі приміщення, немве кормокухонь.

А скільки недоліків у культурно-масовій роботі серед тваринників. Коли ми зібрались з доярками на розмову у неприємній порожній кімнаті, що замілює тут червоний куточок, і одна з дівчат, чорноока Валя, промовила, що вже давно на фермі й агітатора не було, Марія Шевченко обірвала її:

— Навіщо казати таке? Був же учора Микола Хомич.

— А як же! У твоїй

бригаді вони завжди бувають, — почувлось у відповідь.

Дійсно, агітатори, керівники, гості з району частіше бувають у цій передовій бригаді. Така увага цим колективом вже сприймається, як щось належне, і дівчата з бригади не прагнуть, щоб в свою чергу обдарувати інших увагою, турботами. Всі згадані неполадки на фермі, не зовсім задовільна робота колгоспного клубу й інші наболілі питання не знаходять серед них живого відгуку, не кличуть до дії.

Якщо ж казати про особисті плани кожної, то тут теж не зовсім чітко вимальовуються перспективи. Давно вже закінчила 7 класів Віра Білоус, а про дальшу освіту не думає. Рая Ковальська і Ліза Жейман поступили було заочно в сільськогосподарський технікум, але не спромоглися відправити жодної контрольної роботи. Тепер не залишається нічого іншого як забрати з ганьбою документи. Зайвим було б і казати про те, що в комуністичному колективі, де взаємини будуються на чуйності, принциповості і дружній допомозі, цього б не трапилось.

Ось тому-то варто задуматись партійній і комсомольській організаціям колгоспу над тим, чи не рано величати таким почесним ім'ям цих дівчат, хоч вони й хороші, працюють. Коли ми кажемо «працювати повновому», то маємо на увазі не лише високу продуктивність, рекордні показники. Йдеться про нове ставлення до праці, до людей. А в даному випадку воно ще не помітне.

Т. БОДНАР,
Хмельський район.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
28 лютого 1962 р., 2 стор.

У боротьбі за врожай

КОМСОМОЛЬЦІ і молодь артілі імені Жданова

Рівнянського району — це великий, дружній, працьовитий колектив. Юнаки і дівчата колгоспу вже не раз доводили на ділі, що вони вміють вершити хороші справи. На весь район відомі, наприклад, імена молодого дояра Віктора Чубаря, свинарки-комсомолки Валентини Довгополої, дівчат з комсомольсько-молодіжного колективу першої молочного-товарної ферми Катерини Руденко, Люби Воленко та інших.

Ось чому на заклик партії збільшити виробництво

зерна в четвертому році семирічки комсомольці артілі відгукнулись одними з перших в районі. Прагнучи зробити якомога більше, молодь вирішила виростити в нинішньому році не менш як по 55 центнерів зерна кукурудзи на кожному з 500 гектарів посіву, а також по 350 центнерів зеленої маси на 200 гектарах. Здійснювати це завдання будуть юнаки і дівчата з комсомольсько-молодіжної ланки Віри Довгополої при допомозі всієї комсомольської організації.

Минулого року молоді кукурудзіводи набули неабиякого досвіду вирощування королеви полів. На чолі з Вірою Довгополою вони зібрали по 67 центнерів зерна кукурудзи на кожному з 117 гектарів посіву. Отже, нинішнього року вони вже знали з чого починати. Разом з агрономом члени комсомольсько-молодіжної ланки визначили площу посіву кукурудзи. Правління артілі закріпило за ланкою просяпний трактор «МТЗ-5», квадратно-гнездову та зернову сівалку, культиватор, борони.

З допомогою агронома розробили агротехнічні заходи. В них, зокрема, вони намітили вивезти під кукурудзу не менш як по 15 тонн гною на гектар, сіяву та обробіток посівів провести механізованим способом.

Обговоривши взяті зобов'язання на бригадних комсомольських зборах, молоді кукурудзіводи в першу чергу взяли вивезти місцеві добрива на поля. У п'ятій комплексній бригаді використували с'є механічні вила, два трактори «ДТ-54» та тракторні сани. Керував роботою молодий комуніст Гнат

Миронович Савенко. Сумлінно попрацювали на розвантаженні с'єй комсомольці Анатолій Катренко, Василь Цигульський, Михайло Білаш та інші. Завдяки наполегливій праці молодих хліборобів у бригаді за 9 днів було вивезено на поле 1300 тонн добрив.

В ці дні гній вивозять в шостій комплексній бригаді. Роботу організовано в дві зміни, що забезпечує високу продуктивність праці. Наполегливо трудяться тут молоді трактористи Микола Мальчевський і Микола Вербицький. За зміну вони роблять по 22 рейси, вивозячи по 200 — 220 тонн добрива.

Багато гурбот тепер у дівчат з комсомольсько-молодіжної ланки. Ланкова Віра Довгополова, а також комсомолки Галія Юхименко, Рая Данчун, Тамара Денежко, Тамара Тимофеева постійно працюють на підготовці посівного насіння. Вони вже очистили 750 центнерів ячменю, 200 центнерів вівса, 200 центнерів гороху, 30 центнерів гречки. Не гають часу і молоді механізатори з тракторної бригади комсомольця Володимира Данчула. Трактористи Станіслав Курленко, Микола Сущенко і Микола Воленко не тільки підготували закріплену за молодіжною ланкою техніку, але й відремонтували чимало іншого інвентаря.

Незабаром весна — найсерйозніший екзаме́н для хліборобів. Тому молоді кукурудзіводи вже зараз роблять все для того, щоб успішно витримати цей екзаме́н.

М. ПИРОЖЕНКО,
керівник позаштатного корпункту «Молодого комунара».

СКАЗАНО—ЗРОБЛЕНО

О ВОСЬМІЙ годині ранку молодь була в зборі. На нелітний по вивезенню добрив прийшли не лише комсомольці. Правління артілі допомогло всім дівчатам: виділило всім автомашини, три трактори з причепами і тракторними с'єями.

Робота закипіла. Змагались між собою шофери і трактористи, механізатори, що працювали на гнонавантажуванні. Але переможцями визнали Євгена Чагарина, Володимира Дубенка, які навантажили і ви-

везли по 75 тонн добрив. Добре по-комсомольськи працювали Ніна Базелева, Олександра Кравченко, Леонід Роздобудко, Михайло Бабій та багато інших. Комсомольці вивезли на поле за кілька годин більше як 500 тонн перегною.

В наступній неділячці буде зроблено ще більше, — запевняють вони. А слова у юнаків і дівчат з ділом не розходяться.

Ф. ВИХРИСТ,
Колгосп «Шлях до комунізму» Новоархангельського району.

тут є всього 4 сівалки. Колгоспу необхідно буде обробити (у перерахунок в один слід) 9 тисяч гектарів

Та негаразд в артілі з вивезенням перегною-сіпцю. З планових 12 тисяч тонн тут відтранспортовано на поля півтори тисячі тонн, в тому числі під кукурудзу лише 900 тонн.

Колгоспи імені Леніна та «Пам'ять Леніна», як і інші сільськогосподарські артілі району, вступили у боротьбу за великий хліб України. Щоб вибороти його, перш за все, необхідно вчасно посіяти ярі культури. Зробити це без хорошої техніки, без повної наявності посівних матеріалів — нічого й думати.

Ми сподіваємось, що не тільки керівники артілей, а й комсомольські організації колгоспів «Пам'ять Леніна» та імені Леніна повинні за найближчі дні взятися за усунення виявлених нами погрешностей і вийти в поле у всеозброєнні.

ПРИЙДЕ ВЕСНА І У ВІЛЬШАНКУ

ДВА сусіди, два багатогалузевих господарства — «Пам'ять Леніна» та імені Леніна. Взимку й восени, весною і в гарячі дні жнив сусіди допомагають один одному, діляться всім хорошим. Кілька років колгоспи змагаються між собою. Тому членам рейдової бригади не без цікавості було пройти за цих господарствах, заглянути в табір механізаторів і виявити, чи подбали тут про ремонт техніки, про вивезення добрив, в якому стані знаходяться насіння ярих культур?

Керівникам артілі «Пам'ять Леніна» довелося червонити перед сусідами, особливо за повільний ремонт техніки. В господарстві — десять тракторів, а станом на 15 лютого відремонтовано лише шість. До початку посівної кампанії залишилося днів... на пальцях полічити, однак, це не відчу-

вається в майстернях господарства. Адже колгосп має всього 60 борін — половину того, що необхідно мати на період польових робіт. В той час близько сімдесяти борін знаходяться на присадибних ділянках колгоспників.

З року в рік в артілі не вистачає насінневої картоплі, немає її тут і нині. Гірше того, насіння такої важливої культури, як горох, є в наявності лише 150 центнерів (до речі, зараженого зерноядом), а колгоспові необхідно вдвоє більше.

Подібна картина спостерігається і в городній бригаді: не придбано насіння овочів, досі не відремонтовано парникових рам, а до очищення котлована ще й не приступали.

В артілі «Пам'ять Леніна» нас дуже стурбувало становище з ремонтом посівних агрегатів. Для посіву 1246 гектарів кукурудзи

землі. Звісно, для такої великої площі трьох культураторів занадто мало.

Набагато кращий вигляд з ремонтом техніки в артілі імені Леніна. З 11 тракторів вже відремонтовано 9. Якісно підготовлені до весни інші механізми. Борін і райборінок в артілі повністю вистачить для того, щоб за 36 робочих годин закрити весь наявний зяб.

В ці дні кращі ланкові артілі комсомолки Т. Никифорчук і Л. Яковенко разом зі своїм колективом заготовляють курячий послід, попіл для одночасного внесення в ґрунт при сібві кукурудзи і цукрових буряків.

Рейдова бригада: В. ВОЛИНЕЦЬ — бригадир тракторної бригади колгоспу ім. Леніна, Г. СА-І. КОТОВСЬКИЙ — голова «Пам'ять Леніна», сільради, О. ЧЕРНЕЦЬКИЙ — спецкор «Молодого комунара». Всього в рейді взяло участь 30 чоловік. Вільшанський район.

Хорошими трудовими успіхами зустрічає XIV з'їзд комсомолу Микола Твердохліб. Серед молодих механізаторів колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району він першим відремонтував свого «Беларуса» і весь закріплення за ним інвентар. До весни готова і квадратно-гнездова сівалка. Микола ще раз перевіряє справність вузлів машини. На знімку: М. ТВЕРДОХЛІБ. Фото І. НАЗАРЯТІЯ.

У них різні професії: Валерій Цингалов — слюсар-крановщик, Віктор Хижняк — електрик, Іван Кравець — крановщик. Вони разом будували Кременчуцьку ГЕС, тому їх можна назвати гідробудівниками-ветеранами.
Молоді виробничники приїхали на будівництво в самий розпал робіт. Разом з друзями побудували могутню ГЕС, яка вже працює на комунізм. Вони залишилися працювати тут, на об'єкті, який заохочує і величезну будову.
Коли дивитися на цих молодих будівників, на їх вольові, життєрадісні обличчя, віриш: і життя чудове, і жити добре!
На знімку (зліва направо): В. ЦИНГАЛОВ, В. ХИЖНЯК, І. КРАВЕЦЬ.
Фото А. ШУЛІМОВА.

Не по службі,

ЧАСТО доводиться чути скарги на те, що в селі живеться скучно, нецікаво. Спорт занедбано, клуб працює погано, гуртків немає. І вважають це майже закономірним явищем: село, мовляв, а хороше культосвітні працівники, здібні спортсмени залишаються в місті. Ця думка не що інше, як маскування комсомольської бездіяльності і безініціативності.

Спортивна і культурномасова робота — це справа рук комсомольських. Там, де юнаки і дівчата ініціативні, люди, які дійсно захоплюються мистецтвом і спортом, ніколи сумувати і розвивати безплідні балачки. В сьогоднішньому селі є чимало спеціалістів сільського господарства, учителів — людей, які навчаються у вузі чи технікумі, захоплювалися спортом, мистецтвом і мають неабиякі здібності. Вони можуть створити гуртки і секції, успішно повести їх роботу. Їм потрібна лише підтримка.

Зараз серед робітників радгоспу «Сагайдак» у великій пошані важка атлетика. І в якій же пошані! В радгоспі всі гордяться трактористом Георгієм Олександровим, зоотехніком-селекціонером Анатолієм Теліжником, трактористами Миколою Киценком та Олександром Ярошенком, завідувачем клубом Василем Агафоновим — радгоспними богатырями.

Важкою атлетикою хлопці займаються порівняно недавно. Все почалося з приїзду сюди Юрія Чорного, інженера-механіка. Юрій займався штангою ще в студентські роки, добивався непоганих результатів. Відразу ж після приїзду з інституту в радгосп Ю. Чорний почав наполягати на тому, щоб купили штангу. Його підтримали інші комсомольці.

Тренером став Юра. Громадським, звичайно. Але з якою любов'ю він робить цю добру справу! Тричі на тиждень — у вівторок, четвер і суботу — відбуваються тренування. Кожного разу по 1,5—2 години. Не пам'ятають спортсмени, щоб коли-небудь Юрій затримався чи не прийшов на тренування. Завжди у точному визначений час. Власноручно виготовив чудові плакати, на яких показано як правильно виконувати кожний рух, кожен прийом. А скільки уваги приділяє Ю. Чорний кожному члену секції. Розкаже все до дрібниць, проаналізує кожен рух атлета, вкаже на недоліки, сам кілька разів покаже і до тих пір не задоволюється, поки товариш технічно вірно і легко не візьме штангу.

В радгоспі люблять і поважають Юрія. Всі радіють за нього, не нахваляться ним.

Штангісти радгоспу — чемпіони району. Вони виходили переможцями і в міжрайонних змаганнях.

А наприкінці січня цього року в селищі Долинській проходили обласні змагання штангістів. П'ять важкоатлетів з шести членів радгоспної команди виконали нормативи третього спортивного розряду. А її капітан Юрій Чорний набрав в сумі 360 кілограмів, став переможцем у середній ваговій категорії.

ВЛАСНЕ, такі як Юрій Чорний, і роблять життя молодих робітників радгоспу цікавим, повнокровним, а відпочинок — веселим і змістовним. Таких, як Юрій, тут немало. Ось хоча б його дружина Алла Гордієнко, теж випускниця Дніпропетровського сільськогосподарського інституту. Вона має громадську професію — керівник танцювального колективу. В його складі — понад сорок чоловік. Алла так захопилася цією справою, так полюбила учасників гуртка, що навіть вагається, кого

ТВОЯ ГРОМАДСЬКА ПРОФЕСІЯ

назвати серед них кращими танцюристами — тракториста Михайла Септу чи робітника Олександра Крупку, робітницю плодородсад-

ських вузах і технікумах, дуже вдячні Юрію Чорному і Аллі Гордієнко за їх підбадьорююче слово, за їх увагу і турботу про них.

а по щирості

ника Валю Емельченко, Галю Литвиненко, Валю Плюхову чи працівників бухгалтерії Віру Якушеву і Раю Фартушну. Головне, що колектив чудовий. І всі добре танцюють. Приємно подивитися у виконанні цього колективу «Веселого вівчаря», «Горлицю» «Український козачок» чи якийсь інший танок. Щоправда, це наслідок великої роботи. Двічі на тиждень Алла проводить тривалі репетиції (хоч вдома і сім'я, і маленька донька, яка потребує ласки і уваги).

Інші гуртки — драматичний, струнних інструментів — теж працюють на громадських засадах. І результати відраді. Молоді спеціалісти радгоспу на громадських засадах допомагають учням вечірньої школи, створили курси по наданню допомоги студентам-заочникам. Юнаки і дівчата, які навчаються в сільськогосподар-

Скільки незрозумілого вияснено з Юрієм і Аллою, в яких складних питаннях лише не допомагали вони! Найвищою нагородою для молодих спеціалістів є шанувальницька увага, підтримка їх прагнення працювати з молоддю, приносити якнайбільше користі людям, до їх голосу слід прислухатися. Таких людей варто оточити увагою, турботою і пошаною. Це справа комсомольських ватажків. Якщо скрізь за організацію спорту, відпочинку і навчання гаряче візьмуться люди люблять роботу з молоддю, нудьга відступить, завире повнокровне бурхливе життя.

В. ЯТРАНЄВ.
Устинівський район.

ЗАРАДИ ГАЛОЧКИ...

ДОБРЕ оформлена реклама сповіщала, що в Палаці культури відбудеться вечір-диспут про молоді сім'ю. Шлюб, сім'я... У нашій країні шлюб незалежний від грошового гаманця нареченої чи нареченого, як це в капіталістичних країнах. У нас в основі його лежить найцінніше — любов. І переважна більшість одружених живе в злагоді, щасливо. Однак ще зустрічаються юнаки і дівчата, які, не перевірявши добре своїх почуттів, одружуються по любові з «першого погляду», після кількадечного знайомства. А вже через тиждень, два з'ясується, що то була помилка. Безперечно, й про це мала йти мова на вечорі.

Вечір, на жаль, проходив суто офіційно, сухо. Юрист І. Бумажніков перелічив присутнім основні статті (з підпунктами «а», «б», «в» і т. д.) з радянського законодавства про сім'ю, шлюб, права й обов'язки батьків.

Потім виступила кербув Н. Мавріна, яка прочитала кілька цитат про любов з творів Чернишевського і Добролюбова. Н. Мавріна назвала навіть для прикладу кілька щасливих молодих сімей, а от про тих, які просто «не зійшлися характерами», чомусь нічого не сказала. Промовець на диво суворо осуджувала якусь Миколу Н. та Галину Н. Та чому ж не повідомити їх прізвища? Це було б не тільки переконливіше, дехто з присутніх, знайомий з ними, осудив би легковажність вчинків молодих, і, таким чином, вечір набув би виховного значення.

«Своєрідним» був і виступ завідувачі профспілковою бібліотекою К. Минаєвої. Вона показала кілька книг, в яких розповідається про сім'ю і кохання (в яких тільки романах немає любові!) і,

переказавши зміст двох-трьох творів, залишила трибуну.

Після цього в зал зі сцени поспішали запитання-прохання організаторів вечора, щоб хтось підтримав «дискусію». Цілком природно, що ніхто з присутніх не виявив такого бажання, бо все йшло сухо і нецікаво, нікого не схвилювало. Отож через кілька хвилин, як і велеться, розпочався концерт художньої самодіяльності.

Ми не маємо наміру подавати тут рецепта для організації вечорів-диспутів про шлюб і сім'ю, але дещо сказати хочеться. А вже можна було запросити тих, хто вже відзначив «срібне» або «золоте» весілля. Подумати тільки: піввіку прожили разом, через всі незгоди пронесли свою вірну любов. Про це слухали б, звичайно, з більшою увагою, аніж про юридичні аксіоми. Взагалі, їх корисніше оголошувати через лекції, а не на диспутах.

А хіба, скажімо, не можна було запросити на вечір знатного гідробудівника Героя Соціалістичної Праці М. Д. Карпова? Він живе з дружиною понад тридцять років, вони виховали шестеро дітей. Сини й дочки Карпових теж працювали на спорудженні Кременчуцької ГЕС, користуються заслуженою повагою.

Зрештою, залишимо нарікання. Організатори вечора — працівники райкому комсомолу (до речі, жоден з комсомольських ватажків не виступив на ньому) вже поставили в журнали проведеної роботи галочку проти намеченого заходу, і совість у секретаря т. Ткачука спокійна.

М. Хрущов
Новогеоргіївського району.

М. МАЩЕНКО.

Вожак шкільної комсомолії

— Шуро, то які ж зобов'язання візьмемо? — запитує якось Борис Анісімов, керівник учнівської бригади Олександр Хоменко, секретар комітету комсомолу Панцівської середньої школи.

— Порадяться треба з комсомольцями. Давай завтра скличемо збори. Гарзд?

Виступали активно. Проте назвати цифру дового не наважувались. Нарешті хтось підкинув: «Вісімдесят».

— А не підведете самі себе? — застеріг директор школи Григорій Іванович Воропай. — Вісімдесят центнерів з гектара — це чимало. Добре доведеться попрацювати.

— За цим ділом не стане... На тому й зупинились. І дійсно, комітет комсомолу довгав немало зусиль, щоб бригада здобула перемогу. Правда, згодом зрозуміли, що такі погарячилися тоді на зборах, взяли завищене зобов'язання. Але й 73 центнери, одержані на кожному з 25 гектарів, непоганий врожай. І ніхто не заперечить, що в цій справі заслуга Олександри чимала.

Отака наша Шуро — ініціативний вожак, хороший організатор, чуйна подруга. Сама на відмінно вчиться й іншим допомагає. Скільки разів Вірі Барбой, Валенти-

ні Ботнаренко, Галині Вінцеславській доводилось звертатися до неї за допомогою — ніколи не відмовить, знайде час, охоче пояснить незрозуміле.

Олександрю часто можна бачити серед піонерів. То вона читає їм якесь цікаве оповідання, то щось розповідає. Або поведе на творницьку ферму. І вони її поважають, з радістю обступлять, тільки-но заїде в клас.

А коли закінчився учбовий рік і почалися літні канікули, Шуро не склала руки. Стала вона працювати свиначкою в колгоспі імені Куйбишева. Зранку до вечора трудилася на фермі і добилася немалих успіхів — добовий приріст кожної тварини в її групі становив 450 грамів. Понад 40 центнерів свинини відгодувала учениця під час літніх канікул. За відмінну роботу її ім'я занесено на районну Дошку пошани.

Якось запитали подруги Олександрю:

— Куди підеш ти після одинадцятиріччя?

— В свій колгосп, куди ж іще. А навчання можна продовжувати й заочно.

Ю. ГАДЖІЄВ,
учень Панцівської середньої школи Новомиргородського району.

Сногид

Люто віє в селі завірюха.
Вітер снігом у вікна жбурля.
Десь гармати сердито і глухо
Б'ють невпинно, аж стогне земля.
У землянці вологість похмура
Сумом серце дитяче тиска,
Посивіла бабуся в зажурі
Білочубого внучка ласка.

Прикриває стареньким ряденцем,
У задумі співає пісні.
Я питаю: — Коли ж прийде день цей,
Про який ти співаєш мені?

А вона посміхнулася і знову
Любу пісню дзвінкіш завела.
І здавалось, що пісня та нова
Перемогу на крилах несла.

Після пісні про Сокола казку
Почала під акорди зими.
Раптом — блиснула холодом каска,
Грюкнув німець в дверях чобітьми.

Проклинаючи наші морози
Довго лаяв неспокій ночей.
Потім... Що це? Справжнісінькі сльози
Пекотились в чужинця з очей.

А бабуся ж мені говорила,
Що вони без жалю, без сердець...
Так яка ж це примусила сила
Просльозитись його накінець?

Вілочубого хлопчика фото
Появилось в тремтячих руках.
— Кляйне Отто, корости Отто, —
Повторяв у гарячих слюзах.

Потягнувся до мене руками
З теплим вогником в срих очах,
Але я закричав до безтями,
Відчуваючи холод і страх.

Поспішила до виходу каска,
Ледве чулися кроки чобіт...
Я не слухав продовження казки,
Задивившись на тліючий гніт.

І, здавалось, лютіш завірюха
Мокрим снігом у вікна жбурля...
Ковнада котилася глухо,
Переможно двигтіла земля.

Пому, напевне, вже двадцять п'ять,
В оці хороші квітучі дні.
Ой, сниться, сниться в тумані синім
Білявий Отто всю ніч мені.

То бачу юне обличчя Отто
Над томом Гейне в нічній тиші,
То знову сниться маленьке фото,
Яке лишилось навк в душі.

То — на заводі біля верстата,
А раз монтером приснився мені...
Зате ніколи не був солдатом
Білявий Отто в моєму сні.

Валерій ЮР'ЄВ.

Майстри пишуть

Зустріч з Героєм-машиністом

В Знам'янському паровозному депо відбулася зустріч учнів технічного училища № 2 з передовим машиністом, керівником бригади комуністичної праці Героєм Соціалістичної Праці Г. С. Рикунівим. З великим інтересом прослухали учні розповідь Григорія Сергійовича про майстерність водіння поїздів в зимових умовах, про заощадження палива. Своім досвідом також поділилися колишні випускники технічного училища машиніст паровоза Валентин Калиновський та помічник машиніста Віктор Сливін.

І. КОВАЛЕНКО,
майстер виробничого навчання училища № 2.

Вечір відпочинку

Хорошою традицією в Знам'янському сільськогосподарському технікумі стало проведення вечорів відпочинку кожної суботи. Так вирішив комітет комсомолу. На засіданні його було складено графік, коли і яка група виступає з художньою самодіяльністю. Нерідко на вечори запрошуються почесні гості. Цікаво пройшов недавно вечір запитань і відповідей, підготовлений агрономічним відділом. Але от що прикро: загального хору технікуму у нас досі немає. А його виступи набагато прикрашали б кожний вечір відпочинку.

О. GERMAN.

НАШІ ГОСТІ

Понад два тижні гастролює на Кіровоградщині колектив Київської групи «Цирк на сцені» під керівництвом О. Н. Свиридова. Виступи майстрів арени подивились трудівники колгоспних полів Хмельського, Рівнянського, Новоукраїнського районів, залізничники Знам'янки і Помічної. А минулої п'ятниці, суботи і неділі артисти виступали перед глядачами обласного центра.

Окрасою програми, звичайно, є виступи балетистів-еквілібристів на драбині та жердинах і повітряних гімнастиків групи Свиридових. В надзвичайно скромній простій манері акробати демонструють цілу серію складних трюків.

Режисерські добре виконано номер музичного ексцентрика В. Кодаха. Здавалось би, зовсім випадкові предмети оживають в умілих руках виконавця, перетворюються в музичні інструменти.

Дуже цікаві номери (дресировані собачки) показав І. Чернецов.

Успіх вистави — велика заслуга і інших її учасників: клоуна-пародиста Г. Драбовського, екілібриста — І. Манзі, ілюзіоністки Ж. Осмоловської. Значно гірше своїх товаришів виступили представники розмовного жанру М. Варшавський і Р. Раєвська.

Є. ОЛЕКСАНДРОВ.

І В МОЛОДИХ Є ВМІННЯ

Дехто вважає, що вилікувати добре недуги можуть лише ті лікарі, чії скроні вже вкрила сивина. Мовляв, вони мають багатий досвід. Я, звичайно, не буду заперечувати цього, але хочу сказати, що і молодим медикам не бракує справжнього вміння.

Прикладом можуть бути лікарі Аджамської дільничної лікарні. Їх тут до десяти, всі вони закінчили інституті рік—два тому, проте вже встигли завоювати довіря хворих. В селі загальною повагою користуються двадцятичотирирічний терапевт Володимир Шпорт, педіатр Юрій Губський, гінеколог Ніна Пономар, рентгенолог Світлана Зінькова та інші. Вони чуйні, уважні до хворих, і хороші спеціалісти. Не один трудівник села вдячний їм за допомогу і добре слово.

Молоді лікарі борються за те, щоб їх лікарня завоювала високе звання комуністичної праці.

Т. СИДОРЕНКО.

Кіровоградський район.

Відгуки хороші

В самому центрі міста Кіровограда знаходиться книжковий магазин передплатних видань. В магазині — багатий вибір художньої і політичної літератури. Щоденно завідувачий магазином І. Бутковський і продавець Р. Скандер відправляють літературу і в райони області. Про добросовісну роботу працівників магазину свідчать чимало відгуків в книзі побажань.

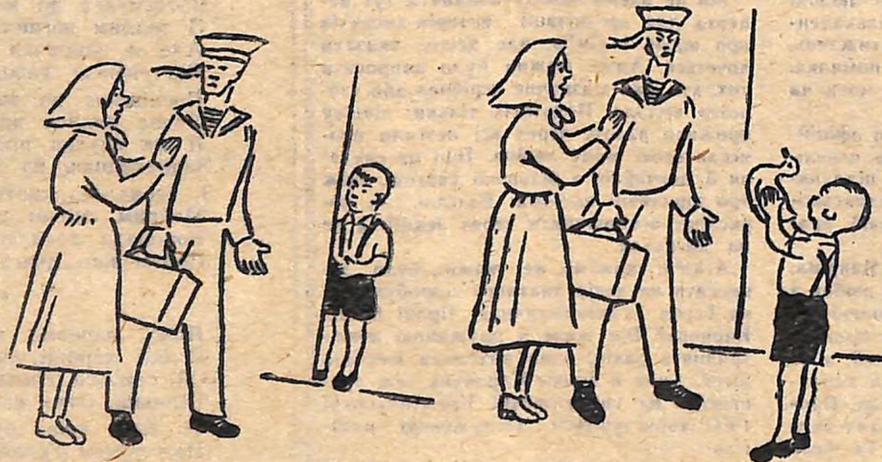
Б. ЧАМЛАЙ,
П. ГЛАДАРЕВСЬКИЙ,
члени позаштатного відділу побуту.

СПАСИБИ

Професія Олі Василик скромна. Вона працює листоношею артілі імені Орджонікідзе Олександрійського району. Газети, журнали, листи... Скільки їх! Та Оля доставляє кореспонденцію передплатникам завжди своєчасно. За це односельчани кажуть їй шире спасибі.

Л. ЧЕРНЯВСЬКА.
Олександрійський район.

Малюнок-жарт

— Поїду, не могу без качки...

Самохідний годинник

МАЙСТРИ Державної Оружійної палати Московського Кремля ожжили чудовий годинник. Він ходить в буквальному розумінні цього слова і за добу може пересунути на 12 метрів. Колись його заводили в царських палацах на дивовишні гостям: це був не тільки показчик «проденого часу», але й чудовий витвір механіки. Годинник зветься «Бахус».

Бахус — бог вина і веселощів, натішившись так, що курка на його голові вже висиджує яйця, під охороною воїнів лежить в тріумфальній колісниці, в яку запряжений слон. Все поринуло в сон... Але ось пройшла година, пролунав дзвін на багті, і навколо покрокчував дозор. Воїни на колісниці стрепенулись і повертаються, обдивляючись навколо простір. Підняв руку з батогом кучер. Слон, повертаючи очима, кинувся вперед. Проснувся Бахус. Він поволі підняв вії і під-

ніс руку з стаканом до розкритого рота. Випити не довелося: курка незадоволено переполохом, кинула його в лоб. Вона бентежиться за своє гніздо...

Годинник був зроблений триста років тому невідомим майстром.

Двісті років дивовижне творіння мистецтва не мало можливості рухатися. Одні деталі погризла іржа, інші поламалися. Конструкція годинника настільки складна, що жоден майстер не брався його відновити. Талановиті механіки Микола Савіцев, Євген Герасимов і Олександр Єрошин виконали величезну, ювелірну тонку роботу. Наново виготовленими деталями замінили втрачені, і весь механізм приведений в дію.

Леніна СЕМЕНОВА.
Агентство преси Новини.
(АПН).

КОНКУРС

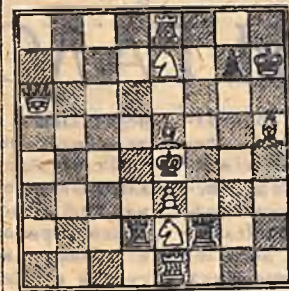
Обласна рада Союзу спортивних товариств і організацій разом з обласною газетою «Молодий комунар» з метою широкої популяризації шахів серед молоді і підвищення спортивної майстерності шахістів області оголошують конкурс на розв'язання шахових задач та етюдів.

На конкурс представлено десять задач та етюдів. За кожне правильне розв'язання комбінації гравець одержує відповідну суму очок. В цих змаганнях можуть приймати участь всі любителі шахів Кіровоградщини. П'ять найкмітливіших переможців конкурсу, які зарекомендують себе оперативними, майстерними господарями клітчастих полів, будуть нагороджені бібліотеками та почесними грамотами.

Строк конкурсу — до 15 травня 1962 року. Листи з відповідями на шахові задачі і етюди надсилайте на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар», «На шаховий конкурс».

ЗАДАЧА № 1

Білі починають і дають мат за два ходи. Шахісти, які вірно розв'яжуть задачу, одержують два очка.

Спасибі ХРОНІКА

КІРОВОГРАД. В кінотеатрі «Сивашець» розпочалась обласні змагання з шахів. В першості приймають участь 14 найсильніших шахістів області. Після п'яти турів лідерство захопив плановик цегельного заводу т. Гітельман. Лише на пів-очка відстав від нього спортсмен з Рівнянського району т. Гончаров.

Змагання тривають.

Г. ДУБІВКА.

Три дні тривала боротьба серед найсильніших стрілецьких команд м. Кіровограда. Перше місце вибороли представники «Спартак». Друге і третє місце відповідно завоювали команди дитячої спортивної школи і «Авангарду». В особистих змаганнях найкращих результатів домоглися майстри спорту Георгій Кобяков, Володимир Шеліхов та першорозрядник Володимир Якупов.

Г. ТОЛОК.

Між командами Новгородківської і Покровської середніх шкіл Новгородківського району відбулися змагання з настільного тенісу. Зустріч виграли новгородківці з рахунком 12:5.

У 7 «А» і 9 «В» класах Новгородківської середньої школи відбулися змагання з шашок. Незабаром — матч між класами за першість школи.

А. ТАТАРЕНКО.

Тися виступів Молодого Комунара

В нашій газеті від 21 січня ц. р. була надрукована критична кореспонденція В. Бур'янова «Привільно спекулянтам на колгоспному ринку».

Секретар Кіровоградського міського партії тов. Г. Боднар повідомив редакції, що факти, наведені в матеріалі, підтвердились. Кореспонденція обговорювалась на засіданні бюро міського ЛКСМУ, в міському відділі міліції, в міськторгвідділі та управлінні колгоспних базарів.

З метою посилення боротьби з спекуляцією накреслені і здійснюються такі заходи: 3 лютого ц. р. міським ЛКСМУ разом з прокуратурою міста провів комсомольський рейд, в якому взяло участь 103 чоловіки. З участю партійно-комсомольського активу подібні рейди будуть проводитись систематично.

Міський відділ міліції накреслив ряд заходів оперативного характеру. Міськом торговельному відділу дана вказівка поліпшити торгівлю товарами широкого вжитку.

Міськомом партії і міським штабом ДНД планується провести семінар активу народних дружин і товариських судів, на якому будуть розглянуті питання участі громадськості в боротьбі з спекуляцією.

На критичний виступ газети відповіді також начальник обласного управління торгівлі В. Лимар, керівники Центрального колгоспного ринку Ф. Косенков, І. Савельєв, А. Олійник.

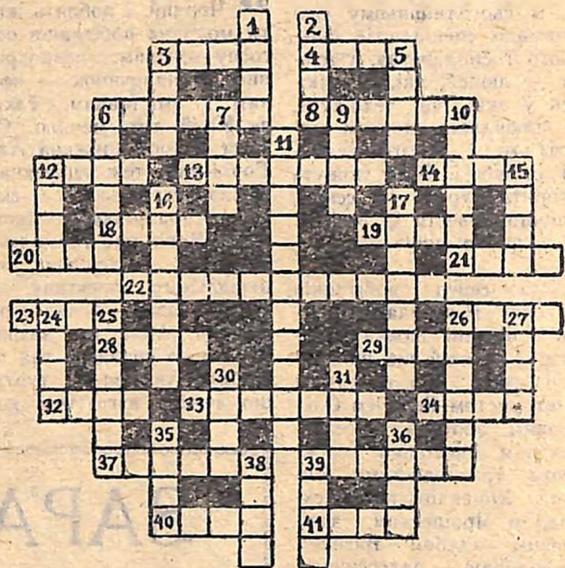
КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. Гра. 4. Однина часу в школі. 6. Загроза викриття з метою добитись чого-небудь. 8. Рибка. 12. Забава, розвага. 13. Віра в надприродний світ. 14. Народний співець Дзгестану. 18. Деталь молотильного барабана в комбайні. 19. Орган людини. 20. Приягнення до відповідальності за вчинений злочин. 21. Дерево. 22. Переміщення. 23. Безладдя. 28. Газ. 28. Птах. 29. Місто в Калінінській області. 32. Гам. 33. Рідина для писання. 34. Радіоактивний елемент. 37. Тропічний ліс. 39. Безкір'я. 40. Кільцевидний кораловий острів. 41. Чоловіче ім'я.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Морська тварина. 2. Місто у Франції. 3. Річка в СРСР. 5. Морський рак. 6. Загадка у віршованій формі. 7. Рослина, що вживається, як приправа до їжі. 9. Архітектурна споруда. 10. Повідомлення про те, що всі квитки в театр продано. 11. Фінансово-господарська кампанія. 12. Земноводна тварина. 15. Підвищення над землею. 16. Споруда у вигляді моста для проведення води. 17. Відомий російський художник. 24. Канал для зрошення. 25. Український радянський поет. 26. Несчастий випадок. 27. Сузір'я. 30. Хімічна сполука водню з киснем. 31. Замісел, прокт, завдання. 35. Ліхтар з рефлектором. 36. Держава в Азії. 38. Здатність живих істот виконувати фізичні дії, енергія. 39. Частина світу.

Склав **П. БОНДАРЕНКО.**

м. Бєбинець.

Редактор **П. МАРЧЕНКО.**

ОГОЛОШЕННЯ

В районі міста Єревана, на мальовничому схилі Норки відкрито молодіжний туристський табір «Ластівка». В таборі можуть відпочивати юнаки і дівчата по туристських путівках. Путівки можна придбати терміном на 24 дні або одну путівку на двох (терміном по 6 днів) за готівку або перерахуванням через Держбанк.

За час перебування в таборі туристи ознайомляться з визначними місцями Єревана, відвідають високогірне озеро Севан, древні архітектурні пам'ятники Вірменії. В таборі є всі умови для здорового відпочинку.

Приїжджайте до нас, друзі!

НАША АДРЕСА: Вірменська РСР, м. Єреван, Нор, молодіжний табір «Ластівка». Телефони: 2-52-17, 2-52-31.

Розрахунковий рахунок № 170004 в Спандарянському відділі Держбанку.

ДИРЕКЦІЯ ТАБОРУ.

Пишіть!

Адреса редакції: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Дзвоніть!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00074.

Зам. № 1528. Т. 27.000.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.